

บทนำ

มหาวิทยาลัย K

คณะนิติศาสตร์

"วันนี้อาจารย์ใจดีเลิกคลาสเร็วกว่าปกติตั้งครึ่งชั่วโมง ฉันกะว่าจะกลับไปเล่นโยคะสักหน่อย ช่วงนี้เอาแต่กินกับนอนจนพุ่งออก แขนย้อย และต้นขา ย้วยหมดสวยแล้วเนี่ย"

'วิวาห์' หรือ 'วิว' เดินเคียงกับ 'จีจี้' ที่กำลังเดินบ่นออกมาจากคลาสเรียนสุดท้ายโดยไม่สนใจสายตาของใครหลายคนที่แอบมองเธออยู่

นั่นเพราะการถูกมองกลายเป็นเรื่องปกติสำหรับสาวสุดเซ็กซี่อย่างวิวาห์เสียแล้ว

"แล้วสาวฮอตอย่างแกจะไปไหนล่ะวิว"

"กลับไปนอนสิยะ จะรออะไร"

"ไว้การครีเอตอย่างที่สุด!"

"นี่แหละคือความคิดที่ครีเอตสุดๆ แล้ว วันนี้เป็นวันแรกในหนึ่งเดือนที่ฉันไม่มีงานและจะได้นอนเกินแปดชั่วโมงต่อวัน ฉะนั้นฉันจะกลับไปนอน! นอน! และนอนให้ฉ่ำปอดไปเลย!"

"จ๋าาา แม่มดาราใหญ่ ฉันก็ลืมไปว่ามีเพื่อนเป็นซูป'ตาร์ดวงใหม่ที่กำลังมาแรง"

"ประชดอีก!"

จีจี้หัวเราะเมื่อเห็นวิวาห์กลกตามองบนใส่ก่อนที่ทั้งสองคนจะลงลิฟต์ไปหาที่นั่งเล่นใต้ตึกเรียน... วิวาห์อายุสี่สิบปีแล้ว เธอกำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่สองพักที่ 'หอพักแจ่มจันทร์' หอพักหญิงเกรดบีที่ตั้งอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยและใช้เวลาเดินไม่ถึงสิบนาทีก็ถึงแล้ว

วิวาห์เป็นคนอุบลฯ ตอนที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ความสวย สดใส และเซ็กซี่ของเธอไปเตะตา 'พีโดนัท' ผู้จัดการดาราสุดเรดเข้าอย่างจัง โดนัทจึงพาเธอไปแคสตีลบทนักแสดงนำในหนังเรื่อง '108 | Girl Next Door' ของค่าย TTH ซึ่งบทที่ได้รับค่อนข้างเซ็กซี่และทำให้เธอมีชื่อเสียงโด่งดังตั้งแต่ตอนนั้น เป็นต้นมา จากนั้นโดนัทก็ให้เธอรับงานเกือบทุกอย่างเพื่อต่อกระแสจนดังเป็นพลุแตก

ตอนนี้วิวาห์จึงเป็นเซ็กซี่สตาร์ดวงใหม่ที่ใครๆ ก็จับตามอง

เธอมีดวงตาสีดากลมโตหวานซึ่งภายใต้แพขนตาอันยาว แต่ขณะเดียวกันดวงตาคู่นี้ก็ลึกลับน่าค้นหา จมูกโด่งเซดิรันดูซุกซน ริมฝีปากหยักได้รูปน่าสัมผัส ผิวขาวอมชมพูน่าทะนุถนอม และเส้นผมสีน้ำตาลยาวสวยที่มักจะมัดเป็นลอนใหญ่ๆ ส่งให้ใบหน้าเธอสวยและเซ็กซี่อีกเป็นเท่าตัว

แค่นั้นไม่พอ...เธอยังมีรูปร่างได้สัดส่วนน่ามอง และขาเรียวยาวจนเป็นที่อิจฉาของสาวๆ ทั้งประเทศ เมื่อทุกอย่างมารวมกันก็ยิ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่าเธอช่างดึงดูดใจหนุ่มๆ เหลือเกิน

ใช่...เธอมีจุดขายที่ความเซ็กซี่!

ใครๆ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าวิวาห์เป็นคนที่มีความเซ็กซี่แอฟที่ลึกลับไม่ว่าเธอจะเดิน จะนั่ง จะกิน จะนอน หรือแม้กระทั่งตอนที่ร้องเท้าสั้นสูงหักเธอก็ยังเซ็กซี่! แต่ความเซ็กซี่นี้ไม่น่าภัยมาสู่เธอไม่น้อย เพราะนอกจากเธอจะมีข่าวฉาวกับดารารุ่นอื่นๆ ไม่เว้นแต่ละวันแล้วยังมีคนบางกลุ่มไม่ชอบเธอด้วย

แต่พีโดนัทให้กำลังใจวิวาห์ด้วยการบอกว่าการมี 'แอนตี้แฟน' หมายความว่าเธอกำลังดัง...ซึ่งวิวาห์ไม่แน่ใจว่าวิธีโปรโมตด้วยการซุกภาพลักษณ์เซ็กซี่

มันทำให้เธอดังจริงๆ หรือมันทำให้เกิดผลเสียกันแน่

"แล้วนี่แกจะกลับยังง"

วิวาทิถามจีจีเมื่อทั้งสองคนลงมานั่งตรงม้านั่งประจำที่ได้ตี๊กคณะ
เรียบร้อยแล้ว

"เดี่ยวเอ็มเอ็มจะแว้นมารับ ฉะนั้นแกนั่งรอเป็นเพื่อนฉันก่อนเลย"

"รู้แล้วว"

"แต่แกนี่มันน่าหมั่นไส้จริงๆ เลยนะ เดินไปไหนมาไหนมีแต่หนุ่มๆ มอง
ตาเป็นมัน" จีจีอดแขวะเพื่อนไม่ได้ เพราะเดินมานั่งได้แค่ไม่กี่วินาที นักศึกษา
ชายที่นั่งอยู่แถวนั้นก็หันมามองวิวาทิกันหมด

"ค่อนข้างอดอยู่นั่นแหละ ตกลงแกจะให้ฉันนั่งเป็นเพื่อนมั้ยเนี่ย"

"โอ้ๆๆ ออย่าเพิ่งงอนไปสิจีจีเพื่อนรัก แหม! ฉันแค่พูดเล่นไม่ได้หรือง"
จีจีรีบคว้าแขนวิวาทิเอาไว้ไม่ให้อีกฝ่ายลุกหนี "แล้วแกจะกลับยังง ให้เอ็มเอ็ม
แว้นไปส่งแกที่หอพักก่อนมั้ย"

'เอ็มเอ็ม' เป็นน้องชายของจีจี กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกใน
โรงเรียนใกล้ๆ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีมอเตอร์ไซด์เวสป้าสีขาเป็นพาหนะคู่ใจ
และมักจะขี่มารับมาส่งจีจีเป็นประจำ

ความจริงครอบครัวจีจีกับเอ็มเอ็มก็มีฐานะพอสมควร ชนิดที่ว่าพ่อกับ
แม่สามารถซื้อรถยนต์ให้ขับมาเรียนได้สบายๆ แต่ทั้งสองคนเห็นว่ายังไม่มีความ
จำเป็นจะต้องมีรถจึงยังงรักภักดีใช้บริการเจ้าเวสป้าคันนั้นอยู่เรื่อยๆ

วิวาทิคิดว่าบ้านนี้เลี้ยงลูกดีมาก เพราะทั้งสองพี่น้องรู้จักใช้เงินและ
ยังหารายได้พิเศษระหว่างเรียนอีกต่างหาก จีจีเปิดร้านขายเสื้อผ้าบนเฟซบุ๊ก
ส่วนเอ็มเอ็มมีโครงการจะเปิดร้านขายกางเกงยีน แต่ได้ยืนยันว่าเขาต้องเตรียมตัว
สอบเข้ามหาวิทยาลัยจึงต้องพักโครงการไว้ก่อน

"ไม่เป็นไรแก ฉันเดินกลับเองได้ หอพักอยู่ใกล้แค่นี้ เดินแป็บเดียวก็ถึง
แล้ว"

"ระวังจะมีพวกแฟนคลับหนุ่มๆ มาจูดแกก่อนถึงหอพักนะ"

"กลางวันแสกๆ ใครจะกล้ามาจูดยะ"

"แต่แกอะ! เดี่ยวนี่ตั้งเป็นซุ๊ป'ตาร์แล้ว แกไม่คิดจะย้ายไปอยู่ที่อื่นหรือ

ฉันว่าพีโดนัทเขาน่าจะให้แกไปอยู่คอนโดฯ หูๆ ให้สมฐานะแกหน่อยนะ"

"แห่ม! หอแจ่มจันทร์ก็ไม่ได้แยสักหน่อย มีนางแบบและคนมีฐานะมาอยู่เยอะออกกะ" วิวาร์อ้างไปอย่างนั้นเอง ทั้งๆ ที่รู้แค่ว่าที่หอพักนี้มี 'เจल्ली' นางแบบหน้าใหม่ที่กำลังมาแรงพักอยู่

"แต่ซูบ'ตาร้อย่างแกอะควรอยู่หอที่หรูหรากว่านี่สิยะ"

"ไม่เอาอะ ฉันอยู่ติดที่แล้ว เคยอยู่มาตั้งแต่เข้ากรุงเทพฯ ใหม่ๆ จะย้ายไปมันก็ยังไม่รู้ แล้วอยู่ที่นี้ก็ติดออกกะ ใกล้เคียงหาลัยจะตาย เดินมาเรียนก็สะดก ถ้าฉันไปอยู่ที่อื่น... กว่าจะฝารถติดมาถึงหาลัยก็ตั้งนาน อีกร่างฉันเพิ่งจะดังได้ไม่นานด้วย เงินไม่ได้จะเยอะแยะอะไรขนาดนั้น เก็บสะสมไว้ใช้ในยามลำบากหรือยามฉุกเฉินดีกว่า เพราะฉันไม่รู้ว่าตัวเองจะดังได้นานแค่ไหน"

"โอ๊ยยย ร่ายมาซะยาวเลย แกนี่มันคาราดีเด่นจริงๆ"

เอ๊ยดดด

ขณะที่สองสาวกำลังเฝ้าที่กันอยู่นั้นเวสป่าสีขาวของคนคุ้นเคยก็วิ่งมาจอดชิดฟุตบอลใกล้ๆ บริเวณม้านั่งที่สองสาวนั่งอยู่ โดยที่คนขับไม่ต้องเสียเวลาสอดสายตามองหาคนที่เขามารับเลยด้วยซ้ำ เพราะจีจี้มักจะมานั่งรอน้องชายที่นี้เป็นประจำ พอเอ็มเอ็มเห็นว่าวิวาร์มานั่งรอเป็นเพื่อนพี่สาวด้วย เขาก็รีบถอดหมวกกันน็อคออกแล้วส่งยิ้ม 'พิฆาตนาวิ' ให้ทันทีจนสาวที่นั่งอยู่แถวนั้นแทบกรีดลั่น

เด็กหนุ่มในชุดนักเรียนมัธยมปลายหน้าตาดีนี่มันกรูบกริบดีจริงๆ

ใช่...เอ็มเอ็มจัดเป็นเด็กหนุ่มที่ดูดีมาก เขาอายุสิบแปดปี ตัวสูง รูปร่างดีชนิดที่ว่าเป็นนายแบบได้สบาย โครงหน้าได้รูป จมูกโตง ตาชั้นเดียวแต่มีเสน่ห์ และด้วยลุคที่ๆ บวกกับความหล่อที่โดดเด่นมากของเอ็มเอ็มนั้นทำให้มีเพื่อนๆ ในคณะมาขอสมัครเป็นน้องสะใภ้จีจี้หลายคนแล้ว แต่ดูเหมือนว่าเอ็มเอ็มจะสนใจแค่วิวาร์คนเดียวเท่านั้น

"แกไม่ต้องมาโปรยเสน่ห์เลยเอ็มเอ็ม หัดเกรงใจพี่แกบ้างนะ นี่เพื่อนพี่แคะนะวีย์" จีจี้เขม่นน้องชายจนอีกฝ่ายต้องหุบยิ้มทันที และวิวาร์ก็อดจะหัวเราะสองศรีพี่น้องคู่นี้ไม่ได้

"ทำไมพี่จีจี้ไม่บอกผมว่าพีวิวจะมานั่งรอด้วย ผมจะได้กลับไปเปลี่ยน

ชุดหล่อๆ มารับ"

"กว่าแกจะกลับไปเปลี่ยนชุด กว่าจะออกจากบ้าน และกว่าแกจะมา ถึง ฉันไม่ต้องรอจนรากงอกเหรอยะ" จีจี้บ่นขณะเก็บของแล้วคว้ากระเป๋า สะพายเดินไปหาน้องชายตัวดี

"กันขึ้นน้องชายตัวเองได้ไง นิสัยไม่ดีสุดๆ อะ"

"ฉันไม่อยากจะเพื่อนมาเป็นน้องสะใภ้ยะ"

"ถามพี่วิวเขาก่อนดิ้ม้ย เพื่อเขาสนใจอยากเป็นน้องสะใภ้พี่นะ"

"ไม่มีทางยะ! ยัยวิวไม่กินเด็กใส่ชุดนักเรียนหัวเกรียนอย่างแกหรอก"

"กินเด็กกรูบกริบออกนะพี่ ผมเรียน ม.หก แล้ว อีกเดี๋ยวก็ขึ้นมหา'ลัยแล้ว เหอะ" พุดกับพี่สาวตัวเองจบก็หันมายิ้มจนตาหยีให้กับวิวว่า "รอผมหน่อยนะ คว้าพี่วิว รับรองว่าพี่วิวจะไม่เสียใจที่อดทนรอผม"

"เลิกเตาะเพื่อนฉันได้แล้ว! ฉันกลับก่อนนะวิว ขอโทษแทนน้องชาย ซี้หีลของฉันด้วย" จีจี้รีบตัดบทพลางคว่ำหน้ามวกกันน็อกที่ห้อยอยู่บนแฮนด์ เวสป้ามาสวมแล้วขึ้นไปนั่งซ้อนท้าย

"ไม่เป็นไรหรอกน่า จริงๆ เอ็มเอ็มก็น่ารักดีออกนะจีจี้" วิวหัวช่วยรับมุกให้ เอ็มเอ็ม เพราะเธอเอ็นดูอีกฝ่ายในฐานะน้องชาย และรู้ว่าเอ็มเอ็มไม่ได้จีบเธอ แบบจริงจังด้วย

"แกอย่าไปให้ความหวังมันนะวิว เตี่ยวมันก็พอจนเป็นบ้าไปหรอก"

"โหย! พี่จีจี้! พี่วิวเขามีใจ มีแต่ที่นั่นแหละที่กันขึ้นน้องชายตัวเอง"

"ยัยวิวรักษาหน้าใจแตกต่างหาก เพื่อนฉันนะระดับซูเปอร์ดาว! เขาไม่สนใจเด็ก เว้นเวสป้าอย่างแกหรอก"

"อย่างน้อยผมก็เคยแว่นไปส่งพี่วิวที่หอมาแล้วนะ"

"แต่ตอนนี้แกต้องแว่นพาฉันกลับบ้านได้แล้วไว้ยัย"

จีจี้เขย่าคอเอ็มเอ็มจนอีกฝ่ายร้องโอดโอย เขารีบบอกลาวิวหัวแล้ว ซีมอเตอร์ไซด์ไปก่อนที่จะถูกเขย่าคอจนหายใจไม่ออกตายซะก่อน วิวหัวได้แต่ หัวเราะแล้วโบกมือลาสองพี่น้องจนเวสป้าแล่นไปลับตา

วิวหัวเดินกลับหอพักแจ่มจันทร์บ้าง เธอคิดถึงเตียงนุ่มๆ แอร์เย็นๆ และตุ๊กตาทามี่ตัวโปรดใจจะขาด วันนี้เป็นวันแรกที่จะได้นอนอย่างเต็มอิมส์สักที

หลังจากที่พี่โดนทำให้เธอรับงานอย่างหนักหน่วงติดต่อกันมาเป็นเดือนๆ ทว่า...
ฝันหวานของวิววิหะเหมือนจะถูกดับลงเมื่อเดินมาได้ครึ่งทางแล้วก็เจอกับ
เหตุการณ์ไม่คาดฝันเข้า จู่ๆ ก็มีผู้ชายท่าทางแปลกๆ คนหนึ่งกระโดดออกมา
ดักหน้าเธอไว้

"วิว! วิวของผม!"

ชะ... ของผมจั้นหรือ! ฉันไปเป็นของนายตั้งแต่เมื่อไหร่

วิววิหะตกใจจนแทบผงะ เกิดมาไม่เคยเจออะไรแบบนี้เลย เธอมองหน้า
มองหลังอย่างไม่ไว้ใจขณะใช้ความคิดว่าจะทำยังไงต่อไปดี จะรีบเดินหนีกลับ
หอหรือวิ่งกลับไปตั้งหลักที่คณะก่อน

วิววิหะกำลังยืนริมถนนซึ่งเวลานี้ไม่มีคนเดินสวนไปมาเลยสักคน แม้จะ
มีรถขับผ่านไปผ่านมาบ้างแต่คงไม่มีคนสนใจเธอเพราะนี่เป็นหัวโพงแห่ง
การเร่งรีบ ใครๆ ก็อยากจะกลับบ้านไปพักผ่อนกันทั้งนั้น

หมับ!

แต่วิววิหะยังไม่ทันได้ขยับตัวแม้แต่ก้าวเดียวผู้ชายคนนั้นก็ตรงเข้ามา
จับมือเธอไว้

"วิวเป็นแฟนผมนะ!"

"กรี๊ดดด ปล่อยฉันเดี๋ยวนี้นะ!"

วิววิหะหัวดีร้องด้วยความตกใจ แต่ดูเหมือนอีกฝ่ายจะไม่ฟังอะไรทั้งนั้น

"ผมมาดักเธอเจอคุณตั้งหลายวันแล้ว ผมชอบวิวมาก ผมหลงรักวิวตั้งแต่
แรกเจอ"

"ปล่อยฉัน! ปล่อยฉัน! ปล่อยเดี๋ยวนี้เลยนะ!"

วิววิหะไม่สนใจว่าอีกฝ่ายจะพูดอะไร เพราะท่าทางเขาเหมือนคนโรคจิตที่
คลั่งไคล้เธอจนขาดสติ เธอพยายามสลัดมือให้หลุดจากการจับกุมและพยายาม
ตะโกนขอความช่วยเหลือ แต่ไม่มีใครจอดรถช่วยเธอเลย ขณะเดียวกันผู้ชาย
โรคจิตเห็นว่าเธอจะไม่ยอมง่ายๆ ก็พยายามเข้ามากอดเธอไว้

วิววิหะชนลูกไปหมด หวาดกลัวจนตัวสั่น และพยายามร้องขอความ
ช่วยเหลือแทบสิ้นสติ

"ช่วยด้วยค่ะ! ช่วยด้วย! มีคนลวนลามฉัน!"

"อย่าตะโกนสิ! ผมมาขอความรักจากคุณดีๆ นะ"

"ขอดีๆ บ้านนายสิ! นายกำลังลวนลามฉันนะ! อ้อ! อ้อ! อ้อ! อ้อ!"

ผู้ชายคนนั้นเห็นว่าวิวิห์แหกปากไม่หยุดเลยรีบเอามือปิดปากและล็อกคอเธอเอาไว้ วิวิห์เบิกตากว้างด้วยความตกใจ เธอพยายามสะบัดตัวให้หลุดจากการเกาะกุม แต่ดูเหมือนว่ามันจะไม่มีประโยชน์เลย ยิ่งดันเท่าให้ร้ออีกฝ่ายก็ยิ่งล็อกเธอไว้แน่นจนแทบหายใจไม่ออกอยู่แล้ว

เธอจะโดนโรคจิตล็อกคอจนตายไม่ได้นะวิวิ...

วิวิห์คิดในใจขณะพยายามใช้แรงเหวี่ยงสุดท้ายดิ้นรนแต่ไม่มีประโยชน์อยู่ดี

"เฮ้ย! ปล่อยผู้หญิงนะ!"

ก่อนที่วิวิห์จะขาดอากาศหายใจอยู่ข้างถนนก็มีผู้ชายคนหนึ่งซึ่งจกรยานผ่านมาพอดี เขารีบจอดจักรยานไว้แล้วเดินมาชี้หน้าคนร้าย คนตัวสูงสวมเสื้อสีดำ กางเกงยีน และรองเท้าผ้าใบ วิวิห์เดาว่าเขาน่าจะเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเดียวกัน แต่เขาจะเป็นใครมาจากไหนก็ช่างเถอะ! ตอนนี้ช่วยเอาไอ้โรคจิตนี้ออกไปจากตัวเธอก่อนดีกว่า เพราะเธอกำลังจะตายอยู่แล้ว

"แล้วมึงมาเสือกอะไรด้วย ถอยไปเลย!"

ได้ยินคำด่านั้นแล้ววิวิห์คิดในใจได้ทันทีว่าหมอนี่มันทั้งโรคจิตและหยาบคายมาก

"เรื่องของผัวเมียเขา คนนอกไม่ต้องเสนอหน้า!"

วิวิห์รีบส่ายหน้าปฏิเสธทันที เพราะเธอเพิ่งเคยเห็นหน้าไอ้โรคจิตนี้ครั้งแรกที่สำคัญเธอไม่มีทางหน้ามิดไปครว่าผู้ชายเสี่ยสติและคลั่งดาราขนาดนี้มาเป็นแฟนหรอก

"ถึงจะเป็นสามีภรรยากัน คุณก็ไม่มีสิทธิ์ใช้กำลังกับผู้หญิง ปล่อยเธอแล้วค่อยคุยกันดีๆ" ผู้ชายคนนั้นพยายามเจรจา นอกจากจะดูดีมากๆ แล้วเขายังสุภาพอีกต่างหาก

"มึงไม่ต้องเสือก!"

"ผมพูดกับคุณดีๆ นะ"

"กูบอกแล้วไงว่าไม่ต้องเสือก!"

"พูดดีๆ ไม่ชอบใช้มัย...ได้!"

ผู้ชายคนนั้นมองวิวาห์สลับกับไอโรคจิตเหมือนกำลังคิดว่าจะช่วยเธอ
ยังไง วิวาห์เองก็ลุ้นระทึกอยู่ในใจเหมือนกัน แล้วเสียวินาทีต่อมาเขาก็พุ่งเข้า
มาจับตัวผู้ชายโรคจิตเอาไว้

ตบ!

พออันตรายมาถึงตัว ไอโรคจิตก็รีบเหวี่ยงวิวาห์ออกไปจนเธอถึงกับ
ล้มลงกระแทกพื้นเสียงดัง เจ็บระบมไปทั้งร่างเหมือนกระดูกจะหักไปทั้งตัว

ผู้ชายคนนั้นหันมามองวิวาห์ด้วยความตกใจทำให้ไอโรคจิตได้จังหวะ
พุ่งเข้าไปชกหน้าเขาเต็มแรง วิวาห์ดาไอโรคจิตในใจว่านอกจากจะหายบาดเจ็บ
แล้วยังทำร้ายคนอื่นที่เปลือยอีก

คนถูกชกคงเริ่มโกรธและคิดว่าถ้าไม่สั่งสอนซะบ้าง ไอโรคจิตคนนี้นะ
ไม่รู้จักหลายจำ เขาตรงเข้าไปถีบท้องอีกฝ่ายจนเสียหลักและตอยหน้าไปอีก
สองหมัดถ้วน

ผัวะ! ผัวะ!

เลือดกบปากกันเลยทีเดียว และพอเลือดชั่วออกมาแล้วไอโรคจิตก็เริ่ม
มีสำนึก (หรือไม่ก็คงกลัวจะตายจมองเลือดอยู่ตรงนี้) มันจึงค่อยๆ ถอยหลัง
เหมือนไม่กล้าเหืออีกแล้ว

"แล้วอย่ามาซ่าส์แถวนี้อีกนะ ไม่งั้นจะแจ้งตำรวจมาลากคอเข้าคุกเลย
คอยดู"

พอได้ยินคำว่า 'ตำรวจ' ไอโรคจิตก็รีบวิ่งหนีอย่างไวยิ่งกว่าเห็นผีตอน
กลางวันแสดๆ หลังจากนั้นผู้ชายคนเดิมก็รีบเข้าไปดูอาการของวิวาห์ที่กำลัง
พยายามจะลุกจากพื้น

"เราเป็นโรมากหรือเปล่าเนี่ย"

"ไม่น่าจะเป็นโรมาก ขอคุณนะคะพี่..."

"พี่ชื่อ 'ไฟ' เรียนบริหารปี่สี่ครับ"

เขาแนะนำตัวด้วยเสียงทุ้มต่ำน่าฟังผิดกับตอนที่ตะคอกใส่ไอโรคจิต
คนนั้นราวกับเป็นคนละคน ซึ่งมันช่วยให้วิวาห์หายจากอาการหวาดกลัวได้มาก
ทีเดียว

ตอนที่เขาเข้ามาช่วยพยุงเธอให้ลุกขึ้นเธอก็แผลงสังเกตเขาอย่างไม่ได้ตั้งใจ

ผู้ชายคนนี้เป็นหนุ่มหล่อแบบสมัยนิยมราวกับพระเอกซีรีส์เกาหลี หน้าตาคมคายมีเสน่ห์ ผสมสีดำ และมีนัยน์ตาสีดำสนิทคมกริบ แถมยังหุ่นดีราวกับนายแบบ เขาน่าจะสูงไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบห้าเซนติเมตร แม้จะอยู่ในชุดนักศึกษาระธรรมดา แต่ออร่าความหล่อของเขาก็พวยพุ่งสุดๆ วิวาร์เคยเจอดารานายแบบ และคนหน้าตาดีในวงการมากี่มาก แต่ไม่มีใครหล่อจนทำให้ตะลึงงันได้เหมือนเขามาก่อนเลย

สายตาเขานี่พิฆาตนารีแบบคุณสิบ! สิบ! สิบ!

"มองหน้าพี่มีอะไรหรือเปล่าครับ"

"ปละ...เปล่าค่ะ เอ่อ...วิวคะ เรียนนิเทศปีสอง"

"วิว...วิว...วิวาร์ปะเนี่ย" "ไฟ" หรือชื่อจริงคือ "ไฟกัลป์" มองหน้าวิวาร์เหมือนเพิ่งนึกขึ้นได้ "เราเป็นดารานี่นา เฮ้ย! เป็นดารารึจริงๆ ด้วย พี่จำได้ว่าเราเป็นนางเอกหนึ่งเรื่องห้อง 108 ะไรนั่นปะ"

"108 I Girl Next Door ค่ะ"

"โหย! เพื่อนพี่หลายคนเป็นแฟนคลับเราเลยนะ"

"ขอบคุณค่ะ"

"ว่าแต่...เราเดินเองไหวหรือเปล่าขาเจ็บแบบนี้"

หลังจากที่แสดงอาการดีใจเพราะได้เจอดาราดูโดยบังเอิญ ไฟกัลป์ก็นึกขึ้นได้ว่าก่อนหน้านี้อิวิวาร์เพิ่งถูกโรคจิตลึกลับคอยแถมยังเหวี่ยงไปกระแทกพื้น เขาจึงเริ่มเป็นห่วงอาการของเธอ

"น่าจะไหวค่ะ"

"แล้วเราจะไปไหน ให้พี่ไปส่งมั๊ย"

"แต่..."

"ถ้าไม่รังเกียจจักรยานเก่าๆ ของพี่นะ"

"ไม่ได้รังเกียจค่ะ วิวแค่กลัวจะรบกวนพี่ไฟ" วิวาร์รีบออกตัว เดี่ยวเขาจะเข้าใจผิดว่าเธอเป็นดาราท่าไม่ติดดินถึงขนาดนั่งซ้อนจักรยานเขาไม่ได้ แต่ความจริงแล้วเธอแค่เกรงใจเขา ไม่ได้รังเกียจอะไรเลย

"ถ้าไม่ไกลมาก พี่บ่นไปส่งได้นะ"

"วิวจะไปหอพักแถมจันทร์นะคะ"

"จึ้นไปกับพี่นี่แหละ เพราะพี่จะไปหอพักแถมจันทร์เหมือนกัน"

ไฟท์กลับไม่รอให้วิวหัดตอบตกลง เขาเดินไปเอาจักรยานแล้วปั่นมารับเธอ ถึงที่ วิวหาจิ้งต้องนั่งซ้อนท้ายเขาอย่างไม่กล้าปฏิเสธแม้จะยังรู้สึกเกรงใจเขาก็ตาม

แต่เขาจะไปหอพักแถมจันทร์เหมือนกันนี่นา คงไม่เป็นไรหรอก

"ถ้ากลัวตก วิวจะเกาะพี่ไว้ก็ได้นะ"

ไฟท์ลับบอกเหมือนเดาความคิดของวิวหาได้ เพราะเธอใส่กระโปรงนักศึกษาจึงต้องนั่งแบบโปลซ่า คงทำให้ทรงตัวได้ไม่ถนัดเท่าไรหรอก แถมยังเจ็บขา แล้วไหนจะกระเป๋าก็อีกต่างหาก

"เฮ้ย! เกาะได้จริงๆ พี่ไม่ถือหรอกนา"

เขาออกตืดตลกเมื่อเห็นเธอยังนั่งนิ่ง

"ขออนุญาตนะคะ"

วิวหาใช้กระเป๋าค้างแขนไว้แล้วเอื้อมมือไปโอบเอวไฟท์กลับอย่างกล้าๆ กลัวๆ แต่พอเขาเริ่มปั่นจักรยานไปอย่างนุ่มนวล ความกลัวของเธอก็ลดลง ตอนนั้นเธอถึงได้สังเกตว่าตัวเองอยู่ใกล้ชิดเขามากจนหน้าแทบจะชนกับแผ่นหลังกว้างของเขาอยู่แล้ว แถมยังกอดเอวเขาไว้จนฝ่ามือสัมผัสผิวน้ำทองแข็งแกร่งอีกต่างหาก แล้ววินาทีนั้นภาพนายแบบเซ็กซี่ที่ถอดเสื้อโชว์ซิกซ์แพ็คก็แวบเข้ามาในความคิด

และเธอก็คิดว่า...เขาจะต้องหุ่นดีไม่แพ้นายแบบพวกนั้นแน่ๆ

หยุดมโนนะยัยวิว! เธอกำลังเพ้อเจ้ออะไรเนี่ย!

วิวหารีบสลัดความคิดบ้าๆ ออกจากหัวขณะตั้งสติกลับมาที่ปัจจุบัน ตอนเย็นๆ เวลาพระอาทิตย์ตกดินแบบนี้อากาศกำลังดี ยิ่งนั่งบนจักรยานแล้วมีลมปะทะใบหน้าที่ยิ่งดีเข้าไปใหญ่ วิวหาเผลอคิดในใจว่าการนั่งซ้อนจักรยานก็ดูโรแมนติกจนเหมือนฉากหนึ่งในหนังรักได้เหมือนกัน

เพ้อเจ้ออีกแล้วยัยวิว! เธอเพิ่งรู้จักเขาจะมาโรแมนติกบ้าอะไรล่ะ!

วิวหาตั้งสติกลับมาอีกรอบ ใจหนึ่งเธออยากจะทำอะไรสักอย่างจากเอวของ

ไฟกัลป์เหลือเกิน แต่อีกใจก็กลัวว่าถ้าปล่อยมือแล้วเธอจะหล่นลงไปบนถนน แล้วเจ็บหนักกว่าเดิม

"พี่เคยได้ยินว่ามีคาราฟักที่หอพักแจ่มจันทร์ด้วย ที่แท้ก็เป็นเรานี่เอง"

ไฟกัลป์ชวนคุยเพราะรู้สึกว่าเป็นจักรยานไปเจียบๆ ทั้งๆ ที่มีคนซ่อนท้ายแบบนี้ บรรยากาศมันดูน่าอึดอัดไปหน่อย

"มีคนชื่อ 'เจลลี่' นางแบบใหม่ที่กำลังมาแรงด้วยค่ะ"

"อ้อๆ แสดงว่าหอบ้าแจ่มนี้ก็ฮอตไม่เบาเหมือนกันนะ"

"แล้วพี่ไฟไปทำอะไรที่หอพักแจ่มจันทร์ไปหาแฟนหรือ"

วิวาห์เตาไปเรื่อยเปื่อย เพราะหอพักแจ่มจันทร์เป็นหอหญิง ถ้าเขาไม่ได้ไปหาแฟนแล้วจะไปที่นี่ทำไม แต่เขาเรียนอยู่ปีสี่แล้ว จะมีแฟนก็คงไม่แปลกอะไรหรอก

หน้าหล่ออลังการ หุ่นดีเวอร์วัง แถมยังมีสายตาศาตนาปริศนาชนิดนี้... ถ้าไม่มีแฟนนะสิแปลก!

"ไปหาแฟนที่ไหนกันล่ะ พี่เป็นยามอยู่ที่หอนั่นต่างหาก"

ฮา! ปะ...เป็นยามจั้นหรือ!

"เป็นมาเกือบสี่ปีแล้วนะ นี่เราไม่รู้เลยหรือ"

วิวาห์ได้แต่นั่งเจียบด้วยความงุนงงและบอกเลยว่าเธออึ้งมาก เพราะเธออยู่ที่นี้มาปีกว่าๆ แล้ว แต่ไม่เคยรู้เลยว่าหอพักแจ่มจันทร์มียามที่หล่ออลังการราวกับพระเอกซีรีส์เกาหลีขนาดนี้

แต่ให้ตายเถอะ! เป็นแค่ยาม... จำเป็นต้องหล่อเบอร์นี้เลยหรือไง!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

